

Todd Bienvenu Kill Your Idols

Jan 18 — Feb 24, 2024 | Brussels

Almine Rech Brussel kondigt met veel plezier *Kill Your Idols*, Todd Bienvenu's vierde solotentoonstelling bij de galerie aan, te bezichtigen van 18 januari tot 24 februari 2024.

Todd Bienvenu is een productieve, geniale schilder wiens unieke productieve genialiteit het meest uitbundig tot uitdrukking komt wanneer het hem lukt zijn creatieve ernst binnen de perken te houden. Soms is het effect van zijn blik op de wereld melig, vrijpostig, ironisch of beeldt hij gewoon billen uit. Op andere momenten leidt die blik tot grappige culturele verwijzingen of komische improvisaties. En soms, zoals goed te zien is in *Kill Your Idols*, is het een mengeling van dat alles in de context van nieuw bronmateriaal dat de kunstenaar verkent. In deze diep geïnspireerde, picturaal stimulerende tentoonstellingen verzacht Bienvenu de ernst door vrolijk te worstelen met de kunstgeschiedenis.

Ongeacht het onderwerp doen Bienvenu's royale en krachtige paletten, borstelig natte behandelingen, brede en snel weergegeven tekens en vaak narratief navigeerbare composities veel om eventuele ernst op te schorten. Zijn geniale, onontkoombaar vrolijke benadering van schilderen doordrenkt zijn divers uitbeeldend werken met een onmiskenbaar gevoel voor materiaal, grafisch voelbare vreugde. In die zin is de uitbundige charme van zijn composities een werkelijk inhoudelijk kenmerk, dat veel dieper gaat dan ondeugende speelsheid, pret en spelletjes. Want soms kan de esthetische stemming van de kunstenaar roerend of lieflijk, weemoedig of peinzend zijn, en hoewel nooit volledig treurig, misschien lichtelijk teleurgesteld terwijl ze een sprankje hoop verraadt. In deze geest (of geesten) heeft het onderwerp van Bienvenu gebieden van zuidelijke folklore, jeugdherinneringen, stedelijke chaos, rock-'n-roll, jaren-90-nostalgie, surf- en skatecultuur in kaart gebracht, evenals meer dan marginaal incidentele vleugjes vuiligheid. De inspiratiebronnen van de kunstenaar zijn breed en altijd breder, en zijn kenmerkende protagonisten, omgevingen, scènes en subculturen zijn emblematisch voor een fundamenteel vreugdevol creatief karakter. Hoe meer de kunstenaar zijn vaardigheden als schilder heeft uitgebreid – dat wil zeggen, hoe serieuzer hij zijn vak heeft genomen – hoe breder het net dat hij heeft uitgeworpen in de wereld om hem heen met als doel ook zijn assortiment aan beelden en avatars uit te breiden, zodat hij ze op wisselend grillige manieren kan uitbeelden.

En dus ontdekken we in *Kill Your Idols* een nog gevarieerdere mix van moshpits, feestende kerels, strandbabes, zwembadfeesten, grijsharige ruziezoekers, getatoeëerde krachtpatsers, wazige hangjongeren, half ontblote billen, bilspletten en anti-heroïsche klootzakken, toch? In één woord: nee. Voor dit nieuwe oeuvre heeft Bienvenu, in plaats van zich tot zijn ‘usual suspects’ te wenden op zoek naar inspiratie en luchthartigheid, zijn werkwijze omgegooid door zichzelf uit te dagen om onderwerpen uit te beelden waarin een sfeer van stilzwijgende, tijdelijk ingebedde ernst heerst, en er op een of andere manier plezier en luchthartigheid uit te halen. Dit is gedeeltelijk te danken aan een groot schilderij dat hij maakte voor een tentoonstelling met het thema ‘Picasso’, een werk dat hem niet alleen toestond, maar verplichtte zich over te geven aan het schilderen van iets relatiefs belachelijks als een Minotaurus met een enorm hoofd. Het kunsthistorische referentiepunt gaf hem een reden om een stap achteruit te doen, niet meer elk beslissend aspect van een werk te bepalen en opnieuw te genieten van de verkwikkende vreugde van het schilderen in plaats van zich te beperken tot louter afbeelden. Vandaar Bienvenu’s energieke weergave van *Watson and the Shark* van John Singleton Copley, een schilderij uit de 18e eeuw dat hij heeft herbewerkt, niet omdat Copley tot zijn picturale helden behoort, maar omdat het rijke compositorische uitdagingen op het gebied van palet en dramatische dynamiek bood – en natuurlijk omdat het werk hem de kans gaf een schokkend woeste ontmoeting met een angstaanjagend wild zeebeest uit te beelden.

Terwijl Copley enkele eeuwen geleden wellicht een reëel en vreselijk voorbeeld van een historische redding wilde uitbeelden, met een zeker gevoel van plechtigheid, wordt dezelfde gebeurtenis in de handen van Bienvenu er een van waanzinnig geanimeerde boot-tastische avontuurlijkheid.

Tijdens het uitbreiden van dit nieuwe oeuvre van kunsthistorische referenties en levendige knikjes naar oude meesters bleef Bienvenu op zoek gaan naar monsters, zeevaarders, wilde compositorische dynamiek, bizarre beelden en uitdagende paletten. Dus kwam hij uiteraard terecht bij Hiëronymus Bosch en interpreteert hij de klassiekers van deze Nederlandse kunstenaar volledig en in prachtig geschaalde kleine werken, waarin hij inzoomt op enkele van de magnifiek zonderlinge details van de meester. Hij vond Minotaurussen, doolhoven, krijgers, mythen, mysteries, en beesten in overvloed in Romeinse mozaïeken, Grieks aardewerk en Japans houtsnijwerk, en koos eruit om boeiende werken te creëren die meer op losse vertalingen lijken dan op getrouwe transcripties van beelden. Enkele van de meest onmiddellijk herkenbare hommages van Bienvenu laten zien hoe hij de perspectivistische ruimtelijkheid van Ensor’s mensenmassa’s, de goddelijke dromerigheid van Michelangelo’s fresco’s, het theatrale drama van Caravaggio’s *clair-obscur*, de vlezig bijeenkomsten van Rubens’ figuraties en de über-emotionele gelukzaligheid van Klimts *The Kiss* opnieuw uitvindt. Door te verwijzen naar zo’n verscheidenheid aan stilistisch diverse werken kreeg de kunstenaar de kans om een groot aantal onontgonnen onderwerpen te schilderen, een reeks klassiek intrigerende thema’s te behandelen, oppervlakken op duizelingwekkende nieuwe manieren te laten oplossen en zijn doorgaans ongebreidelde palet positief te laten barsten.

In *Kill Your Idols* heeft het herinterpreteren van de canon door Bienvenu niet als doel om de kunsthistorische gravitas van de betreffende werken te bespotten of te parodiëren. Het is veeleer zijn intentie om zowel de meesters als hun onderwerpen te vereren en nieuw leven in te blazen, en ze te doordrenken met het goede humeur, de formele frisheid en picturale jubel van zijn kenmerkende aanraking. Bienvenu gelooft dat zijn interventie lijkt op die van een coverband die oude nummers een nieuw leven geeft. In die zin is Bienvenu in *Kill Your Idols* vergelijkbaar met de Misfits die als het ware door een symfonie van Mozart scheuren, in plaats van met “Weird Al” Yankovic die hits van de Misfits belachelijk maakt. Zowel in de muziek als in de beeldende kunst worden de oudjes nooit oud zolang iemand er nog op hen improviseert. Imitatie is vleierij. Rock door, Ingres.

Spelen met het moois van vroeger: Kill Your Idols van Todd Bienvenu

– Paul D’Agostino, PhD, is kunstenaar, schrijver, curator en vertaler.